

Afgronden tussen tekst en wereld. Breukmomenten in het autobiografische project van Daniël Robberechts

Kim Schoof en Lodewijk Verduin

‘Het primaat van de werkelijkheid,’ dat is waar het autobiografische project van Daniël Robberechts volgens hemzelf om draaide. In zijn teksten vermengde hij verhalend proza met essayistiek en dagboekfragmenten in een poging de realiteit niet alleen ‘te gehoorzamen’, maar ook ‘eerbiedig te verkennen’. Robberechts’ ‘hyperrealistische’ schrijven, zoals Matthieu Sergier het noemde, verliep echter niet vlekkeloos: regelmatig moest de auteur in zijn teksten vaststellen dat hij de werkelijkheid alsnog geweld had aangedaan. In onze bijdrage zullen we deze breukmomenten centraal stellen – niet om ze te begrijpen als een blijk van artistiek ‘falen’, maar om te onderzoeken wat ze ons kunnen vertellen over het literaire schrijven in bredere zin. Aan de hand van het gedachtegoed van Maurice Blanchot en Jacques Derrida willen we proberen een nieuwe lezing van deze zelfreflexieve passages te geven. Zo zullen we de door Robberechts opgeworpen vragen over de relatie tussen werk en wereld in een breder letterkundig en literatuurfilosofisch kader plaatsen.